

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATÉREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 132
din 18.02.2008**

Dosar nr.: 540/2007

Petiția nr.: 9627/12.09.2007 .

Petent: G I

Obiect: Tratatment abuziv și discriminator la centrul de internare.

I.1. Numele, domiciliul petentului

I.1.1. G I cu domiciliul în

I.2. Numele și sediul reclamatului.

Centrul de îngrijire și asistență Olteni cu sediul în Alexandria, Șoseaua Alexandriei, nr.27, jud. Teleorman.

Direcția generală de asistență socială și de protecție a copilului Teleorman cu sediul în Alexandria , str. Dunării, nr. 7, jud. Teleorman.

Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap cu sediul în București str. Calea Victoriei nr. 194.

II. Susținerile părților.

A. Petentul, G I sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la următoarele aspecte:

1. Este persoană cu handicap.
2. A fost internat în cadrul Centrului de îngrijire și asistență Olteni în iulie 2007.
3. Pe perioada internării a fost supus, din partea personalului dce specialitate al centrului, la tratamente inumane. Aceste tratamente au constat în : loviri, lipsire de odihnă , de hrană și de tratament.
4. I s-a imputat o anumită sumă „un milion de lei” drept motivare a internării.
5. A fost nevoit să se externeze din cauza condițiilor și a durerilor cauzate de personal.
6. Solicită intervenția consiliului în vederea analizării situației prezentate și a face dreptate.

În susținerea afirmațiilor sale petentul a depus în copie documente referitoare la nivelul pensiei, gradul de handicap și internare.

B. Centrul de îngrijire și asistență Olteni, prin adresa nr. 11.567/08.10.2007, a precizat următoarele:

1. Afirmațiile petentului sunt nefondate.
2. Persoanele asistate în instituțiile de asistență socială sunt obligate, conform Metodologiei aprobate prin HG nr. 503/2003, la plata unei contribuții lunare de întreținere. Cuantumul contribuției lunare se stabilește în funcție de venitul mediu net lunar, de unde rezultă că, acesta, nu este egal.
3. În activitatea personalului din centru nu există privilegii și discriminări, toate persoanele asistate sunt tratate în mod egal.

C. Direcția generală de asistență socială și de protecție a copilului Teleorman, prin adresa nr. 12.495/17.10.2007, a precizat următoarele:

1. Petentul a fost internat în cadrul centrului circa o lună de zile și a fost externat la cererea sa.
2. Petentul prezintă denaturat situația sa cu atât mai mult cu cât însuși boala de care suferă "miozită osifiantă", presupune mari dureri osoase și musculare.
3. Nivelul contribuției pe care a plătit o petentul este cea corect stabilită în conformitate cu prevederile legale și cu nivelul veniturilor sale.
4. Petentul nu este singurul care plătește această contribuție.

D. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, prin adresa nr. 11.805/10.10.2007, a precizat următoarele:

1. Conform Metodologiei aprobate prin HG nr. 503/2003, toate persoanele asistate sau susținătorii legali ai acestora, sunt obligați la plata contribuției de întreținere lunară.
2. Conducerea centrului a procedat corect la stabilirea contribuției pe luna august 2007.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Tratament inadecvat în cadrul centrului din cauza dizabilității petentului..

IV. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr.9627 din 12.09.2007, formulată de petent, Colegiul Director prin citațiile nr. 14.406 și 14.409 din 05.11.2007 a citat părțile pentru data de 22 11 2007.

La data audierii nu s-au prezentat părțile.

În drept,

Colegiul Director reține că *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”* (Constituția României, art. 1, alin. 3).

Potrivit *Constituției României*, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

Art. 30 al **Constituției României**, care asigură libertatea de exprimare, prevede și limitele acestei libertăți:

„(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială definește prin art. 1 discriminarea rasială prin următoarele: „În prezenta convenție, expresia «discriminare rasială» are în vedere orice deosebire, excludere, restricție sau preferință întemeiată pe rasă, culoare, ascendență sau origine națională sau etnică, care are ca scop sau efect de a distruge sau compromite recunoașterea, folosința sau exercitarea în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alt domeniu al vieții publice.”

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, al (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În analiza obiectului petiției dedus solutionării, corelativ aspectelor invocate în cauza, suntem de opinie ca, astfel cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, „discriminarea este tratarea diferită, fără o justificare obiectivă

si rezonabila a unor persoane aflate in situatie similara. (vezi CEDO, cauza *Willis v. the United Kingdom*, no. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV).

Examinând petitia, si faptele sub aspectul intregului cumul de imprejurari si raportandu-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale consideră că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme: „*Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.*”

Colegiul director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Având în vedere aspectele precizate mai sus Colegiul Director reține că, în cauza dedusă soluționării, nu sunt probe care să susțină afirmațiile petentului , motiv pentru care va clasa dosarul.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate prin prezenta petiție nu sunt susținute de probe , astfel cum prevede Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite fiecărei părți.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA-Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA– Membru

TRUINEA ROXANA-Membru

Data redactării 03. martie 2008

